



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 2285/2024**  
**17.10.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Вук Караџић“ Врање, коју заступа Сунчица Стаменковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 574/2024 од 28.02.2024. године, у седници већа одржаној 17.10.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 574/2024 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 574/2024 од 28.02.2024. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Врању П1 196/21 од 28.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужили на име накнаде исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.03.2018. године до 31.03.2021. године исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 71.490,61 динара са затезном каматом на износ од 63.000,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 574/2024 од 28.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора код тужене, као јавне установе у области образовања и васпитања чији је оснивач јединица локалне самоуправе. О овом захтеву тужиле одлучено је у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плата исплаћује у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у коме је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.04.2021. године, а вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде износи 359.060,86 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић